

SESIUNEA III Ființa umană

Citește pasajele de mai jos și răspunde la următoarele întrebări:

1. Ce spune Biblia despre originea ființei umane?

„Astfel, Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu l-a creat; bărbat și femeie i-a creat.” (Genesa 1:27)

„Dumnezeu s-a uitat la tot ce a făcut și toate erau foarte bune. A fost o seară și a fost o dimineață: ziua a șasea.” (Genesa 1: 31)

„Atunci DOMNUL Dumnezeu l-a modelat pe Adam din țărâna pământului și a suflat în nările lui suflare de viață, iar Adam a devenit un suflet viu.” (Genesa 2:7)

„Domnul Dumnezeu a zis: «Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.» Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească, și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare acela-i era numele. Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului, dar, pentru om, nu s-a găsit niciun ajutor care să i se potrivească. Atunci, Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om. Și omul a zis: «Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi 'femeie', pentru că a fost luată din om.» De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.” (Gen. 2:18-24)

„Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.” (Gen. 1:31)

„Singurul lucru sigur pe care l-am descoperit este că Dumnezeu a făcut pe om drept...” (Eclesiastul 7:29)

Formulează într-o propoziție ce ai învățat despre om din verstele de mai sus:

2. Ce spune Biblia despre scopul existenței ființei umane și a familiei și despre drepturile și responsabilitățile ei?

„Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis: «Fiți roditori și înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; domniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste toate viețuitoarele care mișună pe pământ!» Apoi Dumnezeu a zis: «V-am dat toate plantele care fac sămânță și care se află pe tot pământul și toți pomii care fac fructe cu sămânță în ele, ca să le aveți pentru hrană. Tuturor animalelor pământului, tuturor păsărilor cerului și tuturor animalelor mici care

mișună pe pământ, care au suflare de viață în ele, le-am dat ca hrană toate plantele verzi.» Și așa a și fost.” (Genesa 1:28-31)

„DOMNUL Dumnezeu l-a luat pe Adam și l-a așezat în grădina Eden, ca să o lucreze și să o păzească. DOMNUL Dumnezeu i-a poruncit lui Adam: «Poți să mănânci din orice pom din grădină, dar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci, pentru că în ziua în care vei mânca *din el* vei muri negreșit!»” (Genesa 2:15-17)

„Iată, astăzi îți pun înaintea viața și binele, moartea și răul... Chem astăzi cerul și pământul ca martori împotriva voastră, că v-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Acum alege viața, ca să trăiești atât tu, cât și urmașii tăi, iubindu-L pe DOMNUL, Dumnezeul tău, ascultând glasul Lui și alipindu-te de El. Căci El este viața ta și lungimea zilelor tale în țara pe care DOMNUL a promis-o strămoșilor tăi, Avraam, Isaac și Iacov, că le-o va da.” (Deuteronom 30:15, 19-20)

„Isus S-a apropiat de ei și le-a vorbit astfel: «Toată autoritatea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Prin urmare, duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt și învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit! Și iată că Eu sunt cu voi^[a] în toate zilele, până la sfârșitul veacului!»”

„Cel pentru Care și prin Care sunt toate a considerat potrivit ca, pentru a duce mulți fii la slavă, să-L desăvârșească prin suferințe pe Autorul mântuirii lor.” (Evrei 2:10)

3. Ce descoperim în versetele următoare despre modul în care s-a folosit prima familie de privilegii și responsabilitățile primite de la Creatorul său?

„Și Domnul Dumnezeu a zis: «Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?» Omul a răspuns: «Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.» Și Domnul Dumnezeu a zis femeii: «Ce ai făcut?» Femeia a răspuns: «Șarpele m-a amăgit și am mâncat din pom.» Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: «Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale, să te târăști pe pânțe și să mănânci țărână. Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.» Femeii i-a zis: «Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii, și dorințele tale se vor ține după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine.» Omului i-a zis: «Fiindcă ai ascultat de glasul nevastei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: ‘Să nu mănânci deloc din el’, blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pâlămidă să-ți dea și să mănânci iarbă de pe câmp. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat, căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.»” (Gen 3:11-19)

„Lameh și-a luat două soții: pe una o chema Ada, iar pe cealaltă – Ţila. Ada l-a născut pe Iabal; el a fost tatăl celor care locuiesc în corturi și au turme. Numele fratelui său era Iabal; el a fost tatăl tuturor celor care cântă cu lira și cu fluierul. Ţila l-a născut pe Tubal-Cain, care a făcut tot felul de unelte din bronz și fier. Sora lui Tubal-Cain a fost Naama. Lameh le-a spus

soțiilor sale: „Ada și Țila, ascultați-mă! Soții ale lui Lameh, luați aminte la ce vă spun! Am omorât un om pentru că m-a rănit, un tânăr pentru că m-a lovit. Dacă de șapte ori va fi răzbunat Cain, Lameh va fi răzbunat de șaptezeci și șapte de ori.” (Genesa 4:19-24) “

„Adam a cunoscut-o din nou pe soția sa. Aceasta a născut un fiu pe care l-a numit Set, zicând: «Dumnezeu mi-a dăruit un alt urmaș în locul lui Abel, întrucât el a fost omorât de Cain.» Lui Set i s-a născut un fiu căruia i-a pus numele Enoș. Atunci au început oamenii să cheme Numele DOMNULUI.” (Gen. 4:25-26)

„Ei ajunseseră nebuni din cauza căii lor nelegiuite și se nenorociseră din cauza păcatelor lor.” (Psalm 107:17)

„Numai, iată ce am găsit: că Dumnezeu a făcut pe oameni fără prihană, dar ei umblă cu multe șiretenii.” (Eclesiastul 7:29)

„Căci, așa cum este scris: «Numele lui Dumnezeu este blasfemiât printre neamuri din cauza voastră.»” (Romani 2:24)

4. Care este starea ființei umane în urma respingerii panului și visului lui Dumnezeu?

„De aceea, așa cum păcatul a intrat în lume printr-un singur om, iar prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut la toți oamenii, prin aceasta toți au păcătuit.” (Romani 5:12)

„Căci așa cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot astfel, prin ascultarea Unuia Singur, cei mulți vor fi făcuți drepecți.” (Romani 5:19)

„Prin urmare, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.” (Romani 7:17)

„Eu știu că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea, întrucât vreau să fac ceea ce este bine, dar nu pot!” (Romani 7:18)

„Dacă eu fac ceea ce nu vreau, atunci nu eu sunt cel care fac, ci păcatul care locuiește în mine.” (Romani 7:20)

„dar în mădularele mele văd o altă lege, care este împotriva legii din mintea mea, făcându-mă prizonier al legii păcatului, care este în mădularele mele.” (Romani 7:23)

5. Care sunt consecințele respingerii panului și visului lui Dumnezeu?

„Așa cum fiecare dintre oameni trebuie să moară o dată, iar după aceea urmează judecata...” (Evrei 9:27).

„Deci fiecare dintre noi va da socoteală despre sine însuși înaintea lui Dumnezeu.” (Rom. 14:12)

„Vă spun că, în Ziua Judecății, oamenii vor da socoteală pentru orice cuvânt nefolositor, pe care l-au rostit.” (Matei 12:36)

„fiindcă toți trebuie să ne înfățișăm înaintea tronului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata pentru ceea ce a făcut în timp ce era în trup, fie bine, fie rău.” (2 Cor 5:10)

Mărturisirea de credință: Despre om

Noi credem și mărturisim că omul este creat de Dumnezeu după chipul și asemănarea Sa ca o ființă triună: trup, suflet și duh (spirit). Trupul omului – esența (natura) materială și interfața cu lumea materială – este făcut din țărână. Duhul omului – esența (natura) spirituală și interfața cu lumea spirituală – este din Dumnezeu. Esența spirituală divină insuflată la creație în cea materială a dat ființă omului, omul devenind un suflet viu.

Dumnezeu a făcut pe om bun (fără prihană), perfectibil, cu posibilitatea și cu voința liberă de a alege binele sau răul, de a asculta de Dumnezeu și de a trăi pentru împlinirea visului și scopului Lui sau să își urmărească propriile vise și idealuri.

Prin neascultarea de Dumnezeu (căderea în păcat) prima familie a pierdut intimitatea cu Dumnezeu (a căzut sub blestem), părtășia cu EL (a fost alungat din Eden) și parteneriatul cu Dumnezeu (a devenit incapabilă să facă voia lui Dumnezeu și să trăiască pentru EL). În consecință, prin nașterea firească, fiecare ființă umană moștenește firea pamantească manifestată prin înclinarea naturală spre rău.

Omul fiind ființă liberă e răspunzător înaintea lui Dumnezeu de toate faptele, vorbele și gândurile sale. Toți oamenii trebuie să moară, iar după moarte urmează judecata și răsplata veșnică.
